

[Karl Olsen.]

Hvilke handelspolitiske midler vil socialdemokratiet bringe i anvendelse udover dem, regeringen allerede har benyttet: Marshallån og dollarpræmiering?

Dette program er for alle afsnittenes vedkommende ensbetydende med store nye udgifter. Det ærede medlem hr. Elgaard har allerede omtalt folkepensioneringen. Vi har i mit parti meget dyb interesse i, at der skabes en folkepensionering, men efter andre principper end dem, socialdemokratiets forslag lyder på. Vi har allerede gennem de udtalelser, det ærede medlem hr. Elgaard er kommet med, fået at vide, hvilken belastning det fremover vil være. Ved gennemlæsningen sidder man og tænker på, hvor alle disse penge skal komme fra. Det kan kun betyde eet: flere skatter. Derfor spørger jeg igen det ærede medlem hr. H. C. Hansen, der jo som sagt må formodes at være en af programmets hovedforfattere: Hvorledes vil det ærede medlem og hans parti finansiere disse mange nye udgifter? Er det store nye skatter, vi skal have, eller er det seddelpresen, der igen skal sættes i gang? Er det inflationen, der skal opfriskes af det ærede medlems parti?

Jeg skal herefter atter vende mig til den højtærede finansminister med yderligere et par bemærkninger.

Vi hilser med tilfredshed det fremskridt, der er gjort med hensyn til liberalisering af vor samhandel med udlandet, siden vi i forsommeren sidst havde lejlighed til at drøfte vor hele økonomiske situation. Fremskridtet siden da er kun nogle få procent, men retningen er den rigtige, og det må fortsat være vor bestræbelse at nå målet: den fuldstændige frigørelse af vor samhandel med udlandet.

Vi hilser ligeledes med tilfredshed, at en række forbrugsvarer, som befolkningen ikke har set i mange år, nu atter er til dens rådighed. Vi hilser med tilfredshed, at de sidste rationeringer nu er ved at forsvinde. Jeg tror, vi alle er klar over den almindelige glæde, det vakte, da handelsministeren kunne give kaffen fri. Denne glæde var forstæelig — efter 13 års rationering var

denne yndede forbrugsartikel atter fri. Jeg synes, man skal huske at rette en tak til de købmænd, der gennem disse mange år har administreret denne rationering uden at få nogen kontant betaling derfor.

I sommerens løb har det af finansministeren nedsatte toldudvalg begyndt sit arbejde. Vi vil fra konservativ side med intens opmærksomhed følge dets virksomhed. Tanken med dette snævre udvalg var jo, at det skulle være et hurtigt arbejdende udvalg. Jeg håber, at det vil være den højtærede finansminister — som udvalgets formand — muligt at fortne arbejdet, således at dette høje ting om ikke altfor lang tid kan komme til at stå overfor et nyt toldlovsforslag. Jeg håber så også, at socialdemokratiet til den tid har besindet sig og har forladt den afvisende holdning, som det mærkeligt nok indtog i foråret, da vi sidst drøftede told her i salen.

Med hensyn til fremtiden pegede den højtærede finansminister på, at et kommende prisfald kunne skabe store vanskeligheder på grund af de senere års vækst i statens budget. Vi har jo alle under denne udvikling med bekymring set hen til det øjeblik, da det vender, som man siger, da priskurven for alvor bøjer nedad. Den bekymring deles jo af mange ude over landet og er en af de stærkeste årsager til det stadig stigende krav om stærkest mulig sparsommelighed i statshusholdningen.

Vi hilser fra konservativ side med stor glæde ethvert initiativ, der tages for at begrænse udgifterne mest muligt. Vi hilser således med tilfredshed, at den højtærede socialminister for sit vedkommende fornylig har gennemført en udgiftsbegrænsning på 200 000 kr. indenfor sin administration. Enhver indsats af denne art vil ude i befolkningen vinde dyb genklang. Samtidig erkender vi også, som jeg tidligere har givet udtryk for i det høje ting, at de store besparelser på statens budget kun nås ved at gå ind på de såkaldte lovbundne bevilgningers område.

Finansministeren gav i sin fremsættelses-tale en højst nyttig analyse af væksten i statens udgifter. Konklusionen af denne